

Programs of recent years (1789-1790) traditionally consisted of two parts, each of which started Symphony by Haydn or Mozart. In the Centre is a concert Symphony, or instrumental concert. Such works were cellist Duport, pianist, Sejan, violinists Viotti, Djornovik. In final program of sacral music: oratorio Sakkini, motet and TeDeum Gossek, Philidor.

You need to make the conclusions that, thanks to the creative initiative of the founding Board of Directors of "spiritual Concert": formed a type of open concerts – two departments of the Symphony and instrumental concert and solo, vocal numbers between them and sacral' works at the end; for 65 years the Concert spiritual was completed 1253 musical works who wrote 456 composers; sacred music from the Church came in the concert hall; performers-Virtuosi (violinists, cellists, organists, klavesinists) approved the growing need of the public in the "virtuosity," which is a characteristic feature for the "concert style"; ended the monopoly of court secular music, the initiative in conducting concerts moved to musicians – professionals virtuosos-instrumentalists, singers and composers; began an active democratization of concert activities-born and had an open practice paid concert.

Keywords: Association of public concerts, the Concert spiritual, paid outdoor concert, virtuosity, concert style.

УДК 7.071.2:37.013.43

Косінова Олена Миколаївна
кандидат педагогічних наук

ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ І ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ РЕЖИСЕРА

Стаття присвячена проблемі формування корпоративної культури як складової професійної підготовки майбутніх режисерів у процесі педагогічного спілкування.

На основі теорії і методики сучасної педагогіки охарактеризовано педагогічне спілкування з позиції оптимального врахування життєвих, особистісних і мистецько-професійних інтересів і потреб студентів, їх можливостей і здатності до опанування основами корпоративної культури. А також всебічна підготовленість НПП до педагогічної діяльності, що дає змогу ефективно формувати у студентів корпоративну культуру режисерів, основним показником якої є сформованість провідних якостей режисера і дотримання ними морально-етичних правил у процесі їх професійної творчості на основі певних ціннісних орієнтацій.

Ключові слова: корпоративна культура, педагогічне спілкування, професійна підготовка, майбутній режисер, ціннісні орієнтації.

Ефективне і стійке функціонування мистецької сфери вирішальною мірою залежить від рівня професійної підготовки і розвитку особистості режисера, від його етичних якостей, цінностей у сфері педагогічного спілкування. Сфера діяльності режисера – це зона довіри між людьми, тому він повинен бути не тільки компетентним фахівцем, професіоналом, а й володіти високим рівнем корпоративної культури.

Мета дослідження – визначити основні засоби покращення якості професійної підготовки майбутніх режисерів шляхом впровадження у навчально-виховний процес ВНЗ педагогічної технології формування корпоративної культури та педагогічних умов, що забезпечують її дієвість.

Відповідно до мети дослідження визначено такі завдання:

1. Проаналізувати психолого-педагогічну літературу з досліджуваної проблеми, визначити сутність, структуру та особливості корпоративної культури режисера.
2. Обґрунтувати педагогічні умови формування корпоративної культури майбутнього режисера.
3. Конкретизувати критерії та рівні сформованості корпоративної культури майбутніх режисерів.

Становлення сучасної професійної освіти потребує створення соціально-педагогічних умов для гуманізації особистості майбутнього режисера, оскільки мистецькі професіонали є потужним потенціалом розвитку нашого суспільства. Такі умови можна створити лише за наявності у студентів системного мислення, духовності та високого рівня корпоративної культури, відповідальності за майбутнє, що проявляється у професійному спілкуванні.

Сучасна наука дедалі більше схиляється до думки, що спілкування, як об'єктивний вид життєдіяльності кожної особистості, виступає своєрідним мистецтвом, де є свої правила, свої особливості, свої секрети, знати які потрібно кожному спеціалісту для оптимізації своєї діяльності, досягнення мети.

Режисер – одна із найскладніших, найбільш динамічних професій, наголошуємо – педагогічних професій. Складність її пов'язана з високими вимогами, що висуваються до режисера, керівника, педагога в умовах прискорення науково-технічного прогресу, зростання обсягу інформації, а також значних витрат розумової, психологічної енергії у творчо-виховній діяльності. На нашу думку, роль педагогічного спілкування у режисерській роботі є величезною, оскільки воно має можливість впливати на зміну структури та суті соціальних суб'єктів (студентів), на соціалізацію людини, становлення її як особистості.

Спілкування – процес взаємозв'язку і взаємодії суспільних суб'єктів (груп, осіб), у якому відбувається обмін інформацією, діяльністю, настроєм, досвідом, здібностями, умінням і навичками.

Серед різноманітності видів спілкування виділяють педагогічне спілкування. На нашу думку, педагогічне спілкування – це приватний вид спілкування людей (наприклад, у зіставленні з діловим, сімейним спілкуванням тощо). Йому властиві як загальні риси комунікативної взаємодії, так і суто специфічні, притаманні освітньому процесу. Можна стверджувати, що педагогічне спілкування є одним із видів професійного спілкування [11].

Додамо, що педагогічне спілкування як форма навчальної співпраці є умовою оптимізації навчання і розвитку особистості тих, хто навчається.

Отже, педагогічне спілкування – це багатоплановий процес організації, встановлення і розвитку комунікації, взаєморозуміння і взаємодії між педагогами і тими, що вчаться, породжуваний цілями і змістом їх спільної діяльності [1; 6; 9]. На нашу думку, воно спрямоване не тільки на саму взаємодію тих, що навчаються, з метою їх особистого розвитку, а й є основним для самої педагогічної системи, для організацій засвоєння знань і формування на цій основі творчих умінь. Тому педагогічне спілкування характеризується, щонайменше, потрійною спрямованістю: на саму навчальну взаємодію, на тих, що навчаються (їх актуальний стан, перспективні лінії розвитку) і на предмет засвоєння. Водночас педагогічне спілкування визначається і потрійною орієнтованістю його суб'єктів: особистісною, соціальною і наочною.

НПП, працюючи з студентами над освоєнням навчального матеріалу, завжди орієнтує його результат на всіх присутніх в аудиторії і, навпаки, працюючи з групою, тобто фронтально, впливає на кожного. Тому можна вважати, що своєрідність педагогічного спілкування, яке є сукупністю названих характеристик, виражається в органічному поєднанні елементів особистісно-орієнтованого, соціально-орієнтованого і наочно-орієнтованого навчання [3; 8].

У процесі педагогічного спілкування ставляться і реалізуються комунікативні завдання, мета яких – передати знання і спонукати тих, хто навчається до відповідних дій.

Аналізуючи соціальну роль педагогічного спілкування і його функції, ми виокремили, що:

1. Взаємодія НПП і студента полягає насамперед в обміні інформацією пізнавального афективно-оцінювального характеру. Передача цієї інформації здійснюється як вербальним шляхом, так і за допомогою різних засобів невербальної комунікації. Так реалізується інформаційна функція педагогічного спілкування.

2. Спілкування як діалог розгортається в умовах складного когнітивного віддзеркалення людьми один одного. Психологічно грамотне сприйняття НПП викладачем студента допомагає встановити на цій основі взаєморозуміння і ефективну взаємодію. Йдеться в даному випадку про соціально-перцептивну функцію спілкування, про ті психологічні механізми (ідентифікації, емпатії, рефлексії), за допомогою яких сприймається і пізнається особистість майбутнього режисера.

3. Вступаючи у взаємини з студентами, викладач ВНЗ пропонує себе як партнера по спілкуванню. Це припускає певну активність науково-педагогічного працівника. Бажано, щоб він створив позитивне враження в очах студентів. Ця здатність суб'єкта спілкування формувати про себе позитивне враження отримала назву самоподачі, сучасніше б, на нашу думку, це можна назвати самопрезентація. У педагогічному спілкуванні здійснюється презентація внутрішнього світу викладача ВНЗ. У разі, коли викладач з багатим внутрішнім світом здатний грамотно представити його студентам, можна говорити про конгруентне самовираження. Конгруентність – це повна відповідність того, що людина пропонує за допомогою тону голосу, рухів тіла і голови, змісту його слів, внутрішніх переконань. Те, що людина говорить, знаходиться в повній гармонії зі всіма органами чуття, що виражають її стан.

4. У спілкуванні завжди відбувається взаємодія інтелекту людей, їх емоційно-вольової сфери, а це означає, що і в педагогічному спілкуванні, фактично, постійно розгортається взаємодія характерів і, зрозуміло, взаємодія особистостей. Все це знаходить своє відображення в інтерактивній функції педагогічного спілкування. Інтерактивна функція педагогічного спілкування полягає перш за все в організації взаємодії між викладачем і студентом, викладачем і групою, тобто в обміні не тільки знаннями та ідеями, а й діями.

5. Афективна функція спілкування полягає в емоційній стимуляції, розрядці, полегшенні, психологічному комфорті і контролі афекту, його нейтралізації, корекції або створенні соціально значущого афективного відношення. Позитивне емоційне, комфортне спілкування створює умови для творчої спільної діяльності, "поведінки допомоги", особливої соціальної настанови на іншу людину, що викликає почуття пошани, вдячності, симпатії. В стані комфортного спілкування дві особи – викладач і студент – починають утворювати певний загальний емоційно-психологічний простір (корпоративний), у якому розвивається процес залучення майбутнього спеціаліста до людської культури, різностороннього пізнання того, що оточує його у соціальній дійсності, і самого себе, своїх можливостей і здібностей, тобто розгортається процес подальшої соціалізації особистості майбутнього режисера.

Перераховані функції (інформаційна, соціально-перцептивна, презентативна, або самопрезентації, інтерактивна та афективна) можна назвати основними функціями педагогічного спілкування [4].

На нашу думку, мистецтво викладача виявляється в тому, як він знаходить контакти і потрібний тон спілкування з студентами в тих чи інших ситуаціях; яким способом організовує їх самостійну роботу, включаючи їх у вирішення творчих задач; як він створює креативну атмосферу на занятті; як він використовує свою уяву, інтуїцію, неусвідомлювані компоненти розумової активності [2;5].

Отже, творчість педагогічної взаємодії – це процес, у якому педагог реалізує і затверджує свої потенційні сили і здібності, в якому він сам розвивається. Сучасна мистецька освіта потребує всебічно підготовлених педагогів, фахівців, які мають глибокі професійні знання та уміють виразити глибинну сутність своєї особистості для створення оптимальних соціально-педагогічних умов для розвитку майбутніх режисерів як професіоналів своєї справи і для гуманізації їх особистості [12].

Ми вважаємо, що для розвитку майбутніх режисерів важливо, якими формами керівництва користуються педагоги, бо форми спілкування і взаємодії здійснюють істотний вплив на розвиток вихованців. Так вихованці "педагога-демократа" значно частіше проявляють прагнення до творчості, оригінальності, самостійності, комунікабельності, ніж ті, що виховуються в "автократа". Продуктивність демократичного стилю керівництва педагога позначається і на психологічному кліматі в аудиторії.

Форми спілкування, які відображають рівень професійної культури викладача, зумовлені його віковими, психологічними особливостями, досвідом педагогічної діяльності у ВНЗ, є досить динамічними. Вони вимагають постійного творчого підходу педагога до вибору способів спілкування.

Адже від того, як складатимуться стосунки між студентами і викладачем, залежить у кінцевому рахунку ефективність підготовки майбутнього фахівця. Зрозуміло, що зробити це може лише той, хто сам володіє професійною майстерністю, хто здатний передати багатство людської культури своїм вихованцям [13].

Отже, продуктивність педагогічної діяльності НПП у системі творчої освіти багато в чому зумовлюється рівнем оволодіння технологією педагогічного спілкування, яке формує і корпоративну культуру майбутнього режисера. Педагогічна діяльність взагалі неможлива без спілкування, і аналіз педагогічної практики показує, що багато серйозних утруднень у вирішенні проблем навчання і виховання виникають через невміння педагога правильно організувати спілкування зі студентами. Які б класифікації методів виховання і навчання не пропонувалися, дія викладача вищої школи на особу студента здійснюється тільки через його живе і безпосереднє спілкування з вихованцем.

На нашу думку, це свідчить про необхідність кожному педагогові поставити перед собою завдання осмислювати процес педагогічного спілкування і себе як особу, як професіонала в цьому процесі. Річ у тому, що оволодіння педагогічним спілкуванням шляхом проб і помилок ускладнює роботу, негативно позначається на відношенні до професії, а деколи й веде до відмови від неї [7;10].

Спілкування викладача ВНЗ повинно постійно збагачуватися новими прийомами та засобами. Сутність педагогічного спілкування полягає в тому, що спілкування на різних рівнях (першокурсники, студенти старших курсів) вимагає від викладача постійної та обов'язкової адаптації (приспособлення) при зміні умов до того чи іншого виду педагогічної діяльності. В кожному конкретному акті спілкування може змінюватися оцінка і самооцінка, концентрація уваги, рівень інтелектуальної активності, ступінь проникнення в зміст пропонованого матеріалу лекції. Одне із основних умінь викладача – розповісти про складне явище дохідливо, просто, чітко, послідовно, що є важливим фактором культури педагога вищої школи.

Отже, для формування корпоративної культури режисера професійна діяльність вимагає від викладача максимального терпіння, наполегливості, послідовності у діях, принциповості, поєднаних із тактовністю і гнучкістю, самодисципліною [2; 6].

Існує думка, що багато режисерів не завжди правильно визначають і вирішують комунікативні завдання, оскільки подібні уміння не формуються у них під час навчання у ВНЗ. Це підтверджується нашими спостереженнями. Тому ми вважаємо, що у формуванні корпоративної культури ця її складова заслуговує особливої уваги.

Педагогічне спілкування виконує такі функції:

- взаємопізнання вихователя і вихованця;
- обмін між ними думками, почуттями та інформацією;
- організація і здійснення різноманітних та багатогранних навчально-виховних заходів;
- самовираження, самовизначення і самоутвердження учасників цього процесу.

Характер спілкування вихователя з вихованцем визначає основні стилі його роботи. Виокремлюють авторитарний, демократичний і ліберальний стилі взаємодії суб'єктів навчання. Авторитарний стиль роботи характеризується жорсткою формою управління взаємодією учасників навчально-виховного процесу за допомогою наказів, вказівок, інструкцій тощо. Цей стиль з точки зору гуманізації та демократизації європейської і світової освіти вважається абсолютно неприйнятним, оскільки порушує права особистості [4].

Демократичний стиль проявляється в опорі педагога на навчальний колектив, у намаганні зацікавити вихованців навчально-пізнавальною діяльністю, у заохоченні їх ініціативи та самостійності.

Ліберальний стиль характеризується самоусуненням педагога від відповідальності за хід і результати навчально-виховних заходів, формалізмом, потуранням і анархізмом. Найбільш оптимальним, найскладнішим стилем, безперечно, є демократичний.

У педагогічному спілкуванні дуже яскраво виражений психологічний аспект. Щоб зробити спілкування виховно-ефективним, режисер повинен розбиратися в психології артистів, адекватно емоційно реагувати на їх поведінку і психічний стан, враховувати при виборі способу спілкування їх індивідуальні особливості. Тому психологічна складова аксіологічного компонента моделі структури корпоративної куль-

тури режисера повинна обов'язково включати психологічні складові, які в процесі її формування мають корелюватися. Не можна не погодитися з тим, що максимальний ступінь успіху педагогічної діяльності забезпечується діалогічним і довірчим типами спілкування. При цьому треба не забувати про етичний бік спілкування, обов'язкове звернення до таких моральних цінностей, як доброта, справедливість, совість, чесність, ввічливість, коректність тощо. Довіра, свобода, розкутість, відсутність страху, радісне ставлення до викладача й учня, прагнення до доброзичливого взаєморозуміння в навчальній групі тощо – результат правильного спілкування викладача зі студентами. Грубість, сарказм, неповажне ставлення до студентів, що виявляється в стилі поведінки науково-педагогічного працівника і його зверненні, зводять нанівець всю систему навчання, як би змістовно і методично правильно вона не була організована, а також викривляють корпоративну культуру майбутнього режисера. Отже, відмічені якості і визначають зону педагогічної дії в процесі формування корпоративної культури режисерів в тій її частині, яка співвідноситься з морально-етичним аспектом спілкування науково-педагогічних працівників і майбутніх митців.

Література

1. Адаир Д. Психология лидерства / Д. Адаир. – М.: Изд-во Эксмо, 2006. – 352 с.
2. Амонашвили Ш. А. Психологические основы педагогики сотрудничества: [книга для учителя] / Ш. А. Амонашвили. – К.: Освіта, 1997. – 62 с.
3. Бабанский Ю. К. Оптимизация педагогического процесса / Ю. К. Бабанский, М. М. Поташник. – К.: Рад. школа, 1984. – С. 5–204.
4. Бабанский Ю. К. Энциклопедия педагогического процесса в вопросах и ответах / Ю. К. Бабанский, М. М. Поташник. – К.: Рад. шк., 1984. 284 с.
5. Балл Г. О. Неперервна професійна освіта : проблеми, пошуки, перспективи : монографія / Г. О. Балл; за ред. І. А. Зязюна // Гуманізація загальної та професійної освіти: суспільна актуальність і психолого-педагогічні орієнтири / Г. О. Балл. – К.: Віпол, 2000. – 157 с.
6. Балл Г. О. Парадигма діалогу і проблема прилучення до наукової культури / Г. О. Балл // Професійна освіта: педагогіка і психологія: Українсько-польський щорічник / за ред. Т. Левовицького, І. Зязюна, І. Вільш, Н. Ничкало. – Ченстохова-Київ, 1999. – 341с.
7. Зязюн І. А. Краса педагогічної дії: навч. посіб. / І. А. Зязюн, Г. М. Сагач. – К.: Українсько-фінський ін-т менеджменту і бізнесу, 1997. – 108с.
8. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність як мистецька дія: посіб. для вчителів (Книжка в журналі) / І. А. Зязюн // Рідна школа. – 1995. – №7
9. Кан-Калик В. А. Педагогическое творчество / В. А. Кан-Калик, Н. Д. Никандров. – М.: Педагогика, 1990. – 360 с.
10. Леонтьев А. А. Педагогическое общение / А. А. Леонтьев. – М. : Нальчик, 1979. – 256 с.
11. Педагогічна майстерність : хрестоматія: навч. посіб. / [упоряд.: І. А. Зязюн, Н. Г. Базидевич, Т. Г. Дмитренко та ін.; за ред. І. А. Зязюна]. – К.: Вища шк., 2006. – 606 с.
12. Савенкова Л. О. "Комунікативна атака" у формуванні навичок педагогічного спілкування / Л. О. Савенкова // Педагогіка і психологія. – 1998. – № 4. – 101 с.
13. Debesse V. Traite des sciences pedagogiques / V. Debesse, G. Milaret. – Paris: PUF, 1974. – 74 p.

References

1. Adair D. Psikhologiya liderstva / D. Adair. – M.: Izd-vo Eksmo, 2006. – 352 s.
2. Amonashvili Sh. A. Psikhologicheskie osnovy pedagogiki sotrudnichestva: [kniga dlya uchitelya] / Sh. A. Amonashvili. – K.: Osvita, 1997. – 62 s.
3. Babanskiy Yu. K. Optimizatsiya pedagogicheskogo protsessa / Yu. K. Babanskiy, M. M. Potashnik. – K.: Rad. shkola, 1984. – S. 5–204.
4. Babanskiy Yu. K. Entsiklopediya pedagogicheskogo protsessa v voprosakh i otvetakh / Yu. K. Babanskiy, M. M. Potashnik. – K.: Rad. shk., 1984. 284 s.
5. Ball H. O. Neperervna profesiina osvita : problemy, poshuky, perspektivy : monohrafiia / H. O. Ball; za red. I. A. Ziaziuna // Humanizatsiia zahalnoi ta profesiinnoi osvity: suspilna aktualnist i psykhologo-pedahohichni oriientyry / H. O. Ball. – K.: Vipol, 2000. – 157 s.
6. Ball H. O. Paradyhma dialohu i problema prylyuchennia do naukovoi kultury / H. O. Ball // Profesiina osvita: pedahohika i psykhohohiia: Ukrainsko-polskyi shchorichnyk / za red. T. Levovytskoho, I. Ziaziuna, I. Vilsh, N. Nychkalo. – Chenshtokhova-Kyiv, 1999. – 341s.
7. Ziaziun I. A. Krasa pedahohichnoi dii: navch. posib. / I. A. Ziaziun, H. M. Sahach. – K.: Ukrainsko-finskyi in-t menedzhmentu i biznesu, 1997. – 108s.
8. Ziaziun I. A. Pedahohichna maisternist yak mystetska diia: posib. dlia vchyteliv (Knyzhka v zhurnali) / I. A. Ziaziun // Ridna shkola. – 1995. – №7
9. Kan-Kalik V. A. Pedagogicheskoe tvorchestvo / V. A. Kan-Kalik, N. D. Nikandrov. – M.: Pedagogika, 1990. – 360 s.
10. Leont'ev A. A. Pedagogicheskoe obshchenie / A. A. Leont'ev. – M. : Nal'chik, 1979. – 256 s.
11. Pedahohichna maisternist : khrestomatia: navch. posib. / [uporiad.: I. A. Ziaziun, N. H. Bazydevych, T. H. Dmytrenko ta in.; za red. I. A. Ziaziuna]. – K.: Vyshcha shk., 2006. – 606 s.
12. Savenkova L. O. "Komunikativna ataka" u formuvanni navychok pedahohichnoho spilkuvannia / L. O. Savenkova // Pedahohika i psykhohohiia. – 1998. – № 4. – 101 s.
13. Debesse V. Traite des sciences pedagogiques / V. Debesse, G. Milaret. – Paris: PUF, 1974. – 74 p.

Косінова Е. Н.

Характеристика педагогического общения и его значение для формирования корпоративной культуры режиссера

Статья посвящена проблеме формирования корпоративной культуры как составляющей профессиональной подготовки будущих режиссеров в процессе педагогического общения.

На основании теории и методики современной педагогики охарактеризовано педагогическое общение с позиции оптимального учёта жизненных, личностных и творчески-профессиональных интересов и потребностей студентов, их возможностей и задатков к овладению основами корпоративной культуры. А также всесторонняя подготовленность НПП к педагогической деятельности, которая даёт возможность эффективно формировать у студентов корпоративную культуру режиссёров, основным показателем которой является сформированность ведущих качеств режиссера и соблюдение ими морально-этических правил в процессе их профессионального творчества на основании определённых ценностных ориентаций.

Ключевые слова: корпоративная культура, педагогическое общение, профессиональная подготовка, будущий режиссёр, ценностные ориентации.

Kosinova E.

Characteristics of pedagogical communication and its importance for corporate culture director

Becoming of modern trade education needs creation of socialpedagogical terms of future stage-director personality humanizing, because it is argued that artistic professionals are powerful potential of development of our society.

Modern science abandons oneself all anymore to the idea, that communication as an objective type of vital functions of every personality, comes forward as an original art, where there are rules, features and secrets. Every specialist must know all these for the activity optimization.

Stage-director is one of most difficult, most dynamic professions, we mark – pedagogical professions.

Its complexity associates with its high requirements that relate to the director, manager, teacher because of accelerating scientific and technical progress, the growth of information and the considerable costs of mental, psychological energy in creative and educational activities.

The role of communication in director's work is great because it has the ability to affect change in the structure and substance of social actors (students) to human socialization, formation of personality.

Communication is the process of interconnection and interaction between social entities (groups of persons), where there are the exchange of information, activities, mood, experience, abilities and skills.

Among the variety of types of communication we can allocate teacher communication. On our opinion that teacher communication is a particular type of human communication (eg, in comparison with a business, family communication, etc.). It is characterized by common features of communicative interaction, and highly specific, inherent in the educational process.

Also we can add to this that the pedagogical dialogue is a form of academic cooperation by optimizing learning and personal development of students. Thus, pedagogical communication is a multifaceted process of establishment and development of communication, understanding and collaboration between teachers and students.

On our opinion that it is aimed not only on the interaction of learners for their personal development, but is central to most educational systems for organizations of learning and the formation of the creative skills basis. Thus teacher communication is characterized by at least threefold focus: the academic interaction, students (their current state, promising lines of development) and the subject of learning. At the same time, teacher communication is defined also with triple orientation of its subjects: personal, social and intuitive.

SPT, while working with students on the development of a teaching material, always directs its result to all the participants in the audience and, conversely, working with a group affects everyone. Therefore, we can assume that the uniqueness of pedagogical communication, which is a combination of these characteristics, can be expressed in organic combination of elements of student-centered, socially oriented and visually based learning.

While teaching communication tasks are given and are implemented, the main goal is to transmit knowledge and encourage learners.

A role of pedagogical communication in stage-director work is enormous, as it has the opportunity to influence on the change of structure and essence of social subjects (students), on socialization of human being and its socialization.

It is possible to assert that pedagogical communication is one of types of professional communication.

There are different points of view on the problem of function of pedagogical communication and determination of its basic goal.

In the process of pedagogical communication communicative tasks can be realized – and the main goal is to pass knowledge and induce those, who studies to the corresponding.

Thus, the work of teacher interaction is a process where teacher implements and approves own potential strength and ability, and also develops himself. Modern art education needs comprehensively trained teachers and specialists who have professional expertise and know how to express the deep essence of his personality to create optimal social and educational environment for the development of future directors as professionals and for humanizing their personality.

Modern artistic education needs the all-round prepared teachers and specialists that have thorough professional knowledge and are able to express deep essence of the personality for creation of optimal social-pedagogical terms for development of future stage-directors as the business professionals and for humanizing of their personality.

The level of relationships between students and teachers depends on the effectiveness of training future specialists. It is clear that it can make only the one who has skills, and is able to convey the richness of human culture to the students.

Thus, for forming of corporate culture of stage-director the professional activity requires maximal patience, persistence, sequence in actions, fundamentalness, in its connect with tactfulness and flexibility.

Keywords: corporate culture, pedagogical communication, training, future director, values.